

در سوگ هجوم به تاریخ اسلام؛ نوشتاری از آیت‌الله صافی

آیت‌الله صافی‌گلپایگانی به مناسبت هشتم شوال‌المکرم سالروز تخریب قبور ائمه اطهار علیهم‌السلام در بقیع خواستار بازسازی و تجدید بنای این مراقد مطهر و نورانی شد.

آیت‌الله صافی‌گلپایگانی به مناسبت هشتم شوال‌المکرم سالروز تخریب قبور ائمه اطهار علیهم‌السلام در بقیع خواستار بازسازی و تجدید بنای این مراقد مطهر و نورانی شد.

به گزارش گروه دریافت خبر خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، متن نوشتار این مرجع تقلید با عنوان "در سوگ هجوم به تاریخ اسلام" به شرح زیر است:

«بسم الله الرحمن الرحيم

* یادآور روزهای بزرگ

بقیع، عنوان بقعه‌ای از بقاع مدینه طیبه است که حافظ آثار بخش‌های مهمی از تاریخ صدر اسلام است و در طول چهارده قرن و اندی که از هجرت می‌گذرد، همواره یادآور روزهای بزرگی است که هرکدام در معرفی اسلام و رسالت الهی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله از اسناد مهم تاریخ است.

پاسداری از این آثار و حفاظت از آنها، پاسداری از مبانی دعوت به توحید و قرآن کریم است.

این آثار و سایر آثار تاریخی که در حرمین شریفین قرار دارد، همواره بین مسلمانان، با عظمت و قداست و مورد احترام بوده و هست و مردم، سیره‌ی پیغمبر، مجاهدات پیغمبر، غزوات پیغمبر، اهل‌بیت پیغمبر و اصحاب پیغمبر صلی الله علیه و آله را در آنها می‌دیدند و از اعتبار بالا و بی‌مانندی برخوردار است.

* تاریخ اسلام در حرمین شریفین

هر نقطه‌ی این دو حرم، بینش‌افزا و ایمان‌پرور است. وجود پیامبر اسلام و حواشی و اطراف وجود آن حضرت، خاندان بزرگوارش، عبدالمطلب جد آن حضرت، ابوطالب عموی ایشان، فاطمه بنت اسد همسر محترم ابوطالب که به منزله مادر برای ایشان بود همسرانش در مدینه و همسر یگانه‌اش خدیجه، سبط اکبرشان و نوادگان عالیقدر و حمزه عموی بزرگوار دیگرشان، بخش بسیار مهمی از تاریخ اسلام است.

هم‌چنین غزوه‌ی احد و بدر و مقامات و مساجدی، مانند مولد آن حضرت، کوه تاریخی حرا و غار شریف آن مرکز بعثت آن بزرگوار به سوی خلق و آغاز دعوت و نیز خانه‌ی ام‌هانی جایگاه شروع معراج و ده‌ها مکان مقدس دیگر، همه تاریخ این دین حنیف را معرفی می‌کند، و حرمین شریفین علاوه بر کعبه‌ی معظمه و مسجد النبوی، نیز به اعتبار این اماکن تاریخی و محترم، دارای عالی‌ترین هویت است.

قرآن مجید، «بیت» را به وجود آیات بیّنات و مقام ابراهیم، معزز و مکرم معرفی نموده و «مقام ابراهیم علیه‌السلام» به این نسبت مورد احترام است.

* لزوم بزرگداشت مقامات پیامبر در حرمین شریفین

حرمین شریفین، بقعه‌هایی دارد که بسیاری از آن‌ها منسوب به خاتم‌الانبیاء حضرت محمد صلی الله علیه و آله وسلم است. سزاوار است که مقامات جلیله و کریمه‌ای که همه مضاف به نام آن حضرت است، به مرور اعصار باقی بماند و مقامات ایشان در مکه و در مدینه، همچون مقام ابراهیم باید معروف و مشهور باشد.

همان‌گونه که نام ابراهیم، پیام‌آور بزرگ توحید به آن مقام جاودانگی دارد؛ نام محمد و رسالت او به توحید و مقامات او در حرمین شریفین باید جاودان بماند و خواهد ماند.

همان‌طور که تخریب مقام ابراهیم و جلوگیری از عبادت خدا و نماز در آن به عنوان شرک‌گرایی جایز نیست؛ منع از تعظیم و تکریم مقامات محمدی که هر کدام جلوه‌ی مقام ابراهیمی است به این عناوین جایز نیست.

مکان‌های مقدس مکه و مدینه اگرچه به نام دیگران هم باشد، همه نام و جایگاه پیامبر اسلام و شعاع نام آن حضرت است. همه مکمل دعوت به توحید و تاریخ دین توحید و عقیده به توحید و پیام توحید و اعزاز کلمه‌ی توحید است. اگر ابراهیم به این مقام واحد یاد می‌شود؛ محمد صلی الله علیه و آله به همه‌ی این مقامات متعدّد یاد می‌شود که همه جاودانگی دارد.

* هدف اصلی از تخریب بقیع

اما افسوس که بیشتر این مشاهد و مقامات را تخریب نمودند. خسارات بزرگی به تاریخ اسلام به واسطه‌ی از بین بردن این اسناد تاریخی وارد شد که جبران‌پذیر نیست، و پشتوانه‌های تاریخی دین مبین را ویران نمود.

هدف شوم دشمنان در این اهانت بزرگ و در این سیاست، از بین بردن پشتوانه‌های تاریخ اسلام و اسناد و آثار خارجی و عینی تاریخ بود؛ آثار و ابنیه و مقامات و مشاهدی که تا دنیا برقرار است باید محفوظ بماند و در پاسداری از حریم و حرمت آنها، کمال اهتمام مبذول شود، متأسفانه این مشاهد مقدسه را منهدم نمودند.

در دنیای کنونی که دولت‌ها و مردم به حفظ سوابق فرهنگی و موارث افتخارآمیز خود اهتمام دارند، این موارث عزیز منهدم

گردید و یا نام آنها را عوض نمودند.

هیچ امت و هیچ فرد آگاهی، تاریخ خود را این‌گونه ضایع نمی‌سازد. هیچ تاریخ مکتوبی نمی‌تواند جایگزین این آثار باشد. هر ملت دیگری اگر در حدّ یکی از این آثار و کمتر و کمتر هم داشت، حفاظت آن را سرلوحه سیاست خود قرار می‌داد. تخریب این مشاهد و به فراموشی سپردن حتی قبة الخضراء، یکی از مقاصد مهمّ سیاست‌های اسلام‌ستیزی دشمنان بود.

چه نقشه‌ی پر خسارتی بود که به توطئه‌ی استعمار و به دست گروهی جاهل اجرا شد؛ إنا لله و انا الیه راجعون

* لزوم بزرگداشت هشتم شوال

روز هشتم شوال، روزی است که ویران‌گری‌های این گروه از بقیع شروع شد و مراقد مطهر و نورانی اهل‌البیت علیهم‌السلام را تخریب نمودند و به هویت اسلام عزیز تاختند. لذا لازم است که همه‌ی مسلمانان، اعمّ از شیعه و سنی و مذاهب مختلف، در این روز، جنایات آنان را محکوم نمایند و همه با هم تجدید بنای این مشاهد عزیز و احیای سوابق درخشان اسلام را مطالبه نمایند.

باید این واقعه‌ی دلخراش را همه ساله مسلمانان روز عزا و مصیبت اعلام کنند و آن را محکوم نمایند. باید تا وقت نگذشته، این آثار نوسازی شود، مخصوصاً مشاهد و مقاماتی، مثل محلّ ولادت نبی اکرم در مکه مکرمه و مدفن جدّ بزرگوار و عموی عالی‌مقام و همسر فداکار آن حضرت و محله بنی‌هاشم بازسازی شود.

و در مدینه منوره، أحد، مشهد حضرت حمزه و سایر شهداء و بقیع مظلوم باید احیاء شود؛ مخصوصاً مقام و حرم ائمه طاهرين؛ حضرت امام حسن مجتبی و امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم‌السلام؛ این مفاخر بی‌نظیر عالم اسلامیت و بشریت تجدید شود. خانه امام جعفر صادق علیه السلام که از همان خانه‌های مذکوره در قرآن مجید است به حال اوّل باز گردد.

خصوصاً شیعیان برای به یادماندن این اسناد تاریخ و این اهانتی را که در حرمین شریفین به اهل بیت پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله شده و هنوز هم ادامه دارد، این روز را روز حزن اهل بیت علیهم‌السلام و روز مصیبت و حمله و هجوم به تاریخ اسلام دانسته و با اجتماعات با شکوه و اقامه مجالس عزاداری و عرض تسلیت به ساحت مقدس حضرت بقیة الله الاعظم ارواح العالمین له الفداء، این جنایتی را که علیه اسلام و قرآن و شخص پیغمبر اکرم و اهل بیت آن حضرت بوده، محکوم کنند و فراموش نمایند که این جنایت، فراموش‌شدنی نیست. «یریدون لیطفئوا نور الله بأفواههم و الله متمّ نوره ولو کره الکافرون»